

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Institution: Departementet

Enhed/initialer: Dyrevelfærdsenheden/CEHL

Sagsnr.: 21922

Dato: 12. maj 2014

Notat til Fødevareudvalget vedrørende L92

Problemstilling

Fødevareudvalget forventes snarligt at afgive en tilføjelse til betænkning over L92 om ændring af hundeloven. Som følge af drøftelser i udvalget vedrørende flere af de fremsatte ændringsforslag oversendes dette notat til udvalgets orientering. Flere ordførere har ønsket en uddybning af muligheden for deponering af betaling for internat i sager, hvor politiets afgørelse om aflivning af en hund er indbragt for domstolene, og hunden er anbragt i internat under sagens behandling. Dette i forlængelse af ændringsforslag nr. 8 og 10 vedrørende sagers opsættende virkning for domstolene samt anbringelse af en hund i pension under hele sagens behandling for domstolene.

Fødevareministeriet har på denne baggrund nærmere undersøgt muligheden for et sådant model.

Opsættende virkning i dag

Efter gældende regler har domstolene allerede i dag mulighed for efter anmodning at tillægge en sag opsættende virkning efter en konkret vurdering. Til grund for domstolenes afgørelse ligger bl.a. en vurdering af, hvorvidt formålet med sagen forspildes, hvis ikke der gives opsættende virkning. Efter Ombudsmandens praksis vil selve anmodningen om opsættende virkning normalt blive tillagt opsættende virkning indtil domstolene har taget stilling til sagen.

Ændringsforslagene nr. 8 og nr. 10

Ændringsforslagene nr. 8 og nr. 10 er stillet af Dansk Folkeparti. Ændringsforslag nr. 10 indebærer, at såfremt en afgørelse om aflivning af en hund indbringes for domstolene, så har dette automatisk opsættende virkning. Dette gælder både politiets afgørelse om aflivning, Rigspolitiets afgørelse om at klage over politiets afgørelse ikke skal have opsættende virkning eller Rigspolitiets afgørelse af selve klagesagen. Ændringsforslag nr. 8 giver politiet mulighed for at anbringe hunden i pension under sagens behandling for domstolene.

Automatisk opsættende virkning i forbindelse med indbringelse af en sag om aflivning af en hund for domstolene vil betyde, at hunden ikke vil kunne aflives, før domstolen har behandlet sagen og taget stilling til afgørelsen om aflivning, og kun, hvis afgørelsen om aflivning stadfæstes.

Som anført i svaret på FLF L92 spm. 11 støttes ændringsforslagene nr. 8 og nr. 10 ikke af regeringen.

Dyrevelfærd

Ændringsforslagene nr. 8 og nr. 10 vil med stor sandsynlighed medføre meget lange interneeringsperioder for de hunde, der er omfattet af sagerne, en periode, der kan blive endnu længere i tilfælde af, at dommen ankes. Det vurderes at være dyrevelfærdsmæssigt problematisk, at

hunden skal være interneret i så lang en periode. Dette vil dog i langt størsteparten af sagerne med stor sandsynlighed være tilfældet, da konsekvensen ellers vil være, at hunden ikke længere er tilgængelig, når en eventuel aflivning skal gennemføres. Derudover vil der kunne være risiko for, at hunden bider eller skambider igen i den mellemliggende periode. Dyrenes Beskyttelse har overfor Fødevareudvalget givet udtryk for, at "DB finder det derimod uacceptabelt, at Rigspolitiets afgørelse efter § 6 c, stk. 2, har opsættende virkning, da hunde derved kan ende med at sidde i pension i adskillige måneder eller sågar år. DB forudser, at der dermed kan ske en overtrædelse af Dyreværnslovens § 1, da det, såfremt politiet anbringer hunde i pension i længere perioder, kan medføre angst, varigt mén og væsentlig ulempe for hunden."

Retssikkerhed

Det må lægges til grund, at samfundet kan have tillid til at politiet på kompetent vis varetager dets opgaver. I det politiets afgørelser i øvrigt kan påklages til Rigspolitiet må det eksisterende klagesystem anses for at tilgodese en grundig og retssikkerhedsmæssigt forsvarlig behandling af klagesager. Derudover indføres med L92 en mulighed for at inddrage en sagkyndig i skambidssager, hvilket styrker retssikkerheden yderligere. Dertil kommer, som nævnt, at domstolene allerede i dag har mulighed for at tillægge en sag opsættende virkning, såfremt der anmodes om dette, når sagen indbringes for retten. Domstolene vurderer bl.a., hvorvidt sagsøger har mulighed for at vinde sagen samt om formålet med sagen forspildes, hvis ikke der gives opsættende virkning. Det er således vurderingen, at fastsættelsen af en regel om opsættende virkning synes unødvendig.

Omkostningerne

I bemærkningerne til ændringsforslagene er det derudover forudsat, at politiet i første omgang afholder til internering, men at omkostningerne efter politiets skøn kan inddrives hos hundeejeren. Ud over de dyrevelfærdsmæssige problemer med ændringsforslagene formodes, at de omkostninger, som politiet afholder til internering, i et vist omfang vil være svære at inddrive, hvorfor omkostningerne med stor sandsynlighed vil blive afholdt af statskassen. Dette vurderes ligeledes at være u hensigtsmæssigt.

Samlet ses vurderes ændringsforslagene nr. 8 og 10 derfor at være såvel dyrevelfærdsmæssigt problematiske som unødvendige.

Deponering af betaling for internat

Flere ordførere tilkendegav, at det kunne være hensigtsmæssigt at få afdækket en model vedrørende deponering af et skyldigt beløb som betingelse for at kunne anke en sag, som et muligt udgangspunkt for et supplement til ændringsforslagene nr. 8 og nr. 10. Efter det oplyste skulle der i Justitsministeriet være planer om at indføre en sådan model på andre lovgivningsområder.

Fødevareministeriet har herefter forespurgt Justitsministeriet om oplysninger om en sådan deponeringsmodel, og hvorvidt dette søges gennemført i regler på Justitsministeriets område.

Justitsministeriet har oplyst, at ministeriet formoder, at der henvises til et forslag, som blev nævnt af bl.a. Venstres ordfører i forbindelse med 1. behandlingen af lovforslag nr. L 178. Justitsministeren tilkendegav i den forbindelse, at der kunne stilles spørgsmål herom. Folketingets Retsudvalg har den 8. maj 2014 stillet et spørgsmål til justitsministeren, om hvorvidt kreditanke undgås, hvis det lovfæstes, at en anke forudsætter deponering af beløbet, samt fordele og ulemper ved en sådan model. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Tom Behnke (K).

Derudover vurderer Fødevareministeriet, at, uanset at Justitsministeriet ikke er ved at gennemføre en sådan model, at der er stor forskel på, om der er tale om deponering af et skyldigt

beløb eller deponering på forhånd af betaling for internering, idet betalingen for internering ikke et beløb, borgeren er dømt til at betale.

Ligeledes vurderer Fødevareministeriet, at en sådan model vil kunne medføre visse retssikkerhedsmæssige problemer, idet det må formodes, at ikke alle hundeejere vil have mulighed for at kunne betale for internering af deres hund i de måneder eller år en sag for domstolene kan vare. Dermed bliver muligheden for anke et spørgsmål om økonomisk formåen, hvilket synes retssikkerhedsmæssigt problematisk. Yderligere vil det på deponeringstidspunktet ikke være muligt at forudberegne de samlede omkostninger for hundeejeren. Dermed er de reelle økonomiske konsekvenser, af det at indbringe en sag for retten, uforudsigelige, og der vil kunne opstå situationer, hvor en sag fx er halvvejs ved retten, hvorefter hundens ejer ikke formår at rejse flere penge til betaling af internat. Dette vurderes at være yderst uhensigtsmæssigt for såvel retssystemet, hundens velfærd samt i forhold til ejerens økonomiske situation.

For så vidt angår deponering af betaling for internat i hundesager vurderes der derfor ikke umiddelbart at være relevante paralleller på andre områder, der kan tjene som eksempel for en eventuel model på hundeområdet. Ligeledes vurderes en sådan model generelt at være uhensigtsmæssig.

Maksimal interneringstid

Et andet forslag, som Fødevareudvalget har vist interesse for er ændringsforslag nr. 9, vedrørende en maksimal tid for politiets anbringelse af hunde i pension på 3 måneder, med en bøde af betragtelig størrelse til hundens ejer, såfremt hunden ikke er tilgængelig, når en evt. afgørelse om aflivning skal gennemføres.

Når hunde interneres, dvs. anbringes i pension, for en længere periode, er det oftest, fordi sagen afventer behandlingen af sagen hos politiet eller en evt. klagesag hos Rigspolitiet. Fødevareministeriet vurderer, at politiet er opmærksomme på, at hunde bliver interneret under passende forhold og derfor ikke lider overlast i forbindelse med interneringen i det omfang dette er muligt i den givne situation. Ligeledes vurderer Fødevareministeriet, at politiet prioriterer behandlingen af sager, hvor dyr er interneret i det omfang, politiet finder det muligt.

Formålet med bestemmelsen er ifølge forarbejderne "at give politiet mulighed for at forhindre, at en hund forvolder skade på mennesker, dyr eller ting i det tidsrum, hvor politiet undersøger, om den pågældende hund skal aflives, og hvis en sådan afgørelse træffes, indtil aflivningen kan effektueres. Endvidere har bestemmelsen til formål at hindre, at hundens ejer eller besidder skal kunne gemme hunden af vejen, f.eks. hos familie eller venner, inden der er truffet afgørelse om, hvorvidt hunden skal aflives".

Hvis politiet ikke kan internere hunden under hele sagens behandling (hvis sagen ikke er afgjort inden tre måneder), vil der kunne opstå en risiko for, at hunden ikke længere er tilgængelig, når en eventuel aflivning skal foretages, eller det vil kunne risikeres, at hunden bider eller skambider igen. Ved fastsættelse af en maksimal interneringsperiode vil der desuden kunne være et incitament for hundens ejer til at trække sagens behandling ud, da resultatet heraf vil være, at hunden kommer hjem.

Uanset at hundeejeren med indførelsen af en sådan regel vil kunne modtage en bøde, såfremt hunden ikke er tilgængelig, når en afgørelse om aflivning skal eksekveres, vurderes en sådan model at ville modarbejde selve formålet med reglerne om farlige hunde. En bøde til hundeejeren sikrer ikke trygheden for borgerne i forhold til farlige hunde, og formålet med reglerne om aflivning er netop, at hundene ikke skal være en del af gadebilledet.

Andet alternativ

En mere hensigtsmæssig løsning ville være såfremt udvalget i betænkningen anmoder fødevarerministeren om, efter en 5-årig periode, at orientere udvalget om antallet af domme om aflivning af hunde af forbudte racer og om aflivning af hunde efter skambid, der måtte blive afsagt i perioden, herunder om hvorvidt de afsagte domme er i overensstemmelse med politiets/Rigspolitiets afgørelser i de pågældende sager. Endvidere orienteres udvalget om omfanget af sager vedrørende ovenstående, hvor der er anmodet om opsættende virkning samt domstolens stillingtagen til anmodningen i de pågældende sager.

Herefter vurderes, om det er relevant at indføre automatisk opsættende virkning i forhold til indbringelse af sager for domstolene.

.